

Sygn. akt V CSK 625/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa „P.” S.A. w K.

przeciwko P. J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnienia prawnego dotyczącego tego, czy dopuszczalne jest w świetle art. 513 § 1 k.c. umowne wyłączenie przez dłużnika wobec faktoranta uprawnienia z tytułu rękojmi polegającego na odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny wynika, że przyczyną oddalenia apelacji powoda od wyroku oddalającego powództwo było poczynione ustalenie faktyczne, że pozwana dłużniczka nie złożyła oświadczenia o wyłączeniu uprawnienia do skorzystania z prawa rękojmi względem nabywcy wierzytelności. Sąd Apelacyjny uznał bowiem, że oświadczenie zawarte w aktach o istnieniu i bezsporności wierzytelności nie obejmuje oświadczenia o zrzeczeniu się stosownych uprawnień (s. 9 uzasadnienia). W tym stanie rzeczy przedstawione zagadnienie prawne pozostaje poza istotą postępowania. Skoro bowiem wedle ustaleń sądu *meriti* do zrzeczenia roszczenia nie doszło, to bezprzedmiotowe jest udzielenie odpowiedzi na pytanie o dopuszczalność takiego zrzeczenia. Jest to tym bardziej istotne, że podstawy skargi kasacyjnej nie zmierzają do podważenia tego stanu rzeczy, gdyż odnoszą się jedynie do naruszenia art. 558 § 1 i art. 513 § 1 k.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).